

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011595
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011595.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. januára 2024 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 74Pp/37/2023 zo dňa 20.11.2023 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamieta, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/209/2017 zo dňa 28.8.2017 bol A. B. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky.

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/209/2017 zo dňa 24.2.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Tos/51/2022 zo dňa 12.7.2022 bolo rozhodnuté, že sa odsúdený A. B. v skúšobnej dobe vyššie uvedeného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 1 rok vykoná so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený A. B. podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmiennečne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1 rok a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad v trvaní 1 rok. Zároveň mu bola uložená v čase probačného dohľadu povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že odsúdený iba čiastočne spĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá. V minulosti bol šesťkrát súdne trestaný a vo výkone trestu sa nachádza opakovane. Recidíva trestnej činnosti v jeho prípade svedčí o tom, že nemožno očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život. Trestná činnosť tak u neho nie je iba jednorazovým vybočením z inak vedenia riadneho života. Zmysel podmiennečného prepustenia nespočíva iba v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za riadne plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom bez prihladania k účelu trestu. Musí existovať odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, čo vzhľadom na kriminálnu minulosť odsúdeného a stredné riziko zlyhania nie je možné očakávať. Trest tak u odsúdeného neplní iba resocializačnú funkciu, ale predovšetkým ochrannú funkciu a do popredia musí vystúpiť represívna zložka trestu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 194

ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietne.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané. Odsúdený ku dňu 22.10.2023 vykonal viac ako 1/2 z uloženého trestu odňatia slobody (ďalej len „trest odňatia slobody“).

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky prokurátora v tom smere, že u odsúdeného neboli splnené materiálne podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie, resp. druhá materiálna podmienka, s týmito sa krajský súd po preskúmaní veci nestotožnil, pričom v plnom rozsahu poukazuje na správne a najmä vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. K tomu krajský súd dodáva, že splnenie všetkých zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Teda v zhode s názorom súdu prvého stupňa krajský súd jednak vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia, čím bola u neho splnená prvá materiálna podmienka.

Hodnotenie ústavu na výkon trestu svedčí pre záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody v podstate príkladne, s bezkonfliktným a vzorovým správaním, pričom počas výkonu trestu nebolo u neho zaznamenané ani jedno porušenie povinností alebo správania, je kritický k spáchanej trestnej činnosti a program zaobchádzania plní vo všetkých oblastiach na požadovanej úrovni. Napokon nesplnenie prvej materiálnej podmienky nespochybnil ani prokurátor v písomných dôvodoch sťažnosti.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, aj krajský súd dospel k záveru, že všetky vyššie uvedené pozitívne „poznatky“ o odsúdenom sú pozitívnymi predpokladmi pre úspešnú resocializáciu odsúdeného a výrazne znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti.

Napokon aj ústav na výkon trestu odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s (probačným) dohľadom, a to aj pri konštatovaní, že riziko recidívy trestnej činnosti je u neho stredné. Vo vzťahu k osobe odsúdeného totiž ani podľa názoru krajského súdu nemožno konštatovať, že by mohla byť jeho náprava podstatne sťažená, navyiac z vyjadrenia zástupcu ústavu na výkon trestu na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený bol disciplinárne odmenený pochvalou za všeobecný rozvoj osobnosti. Už vôbec sa nemožno stotožniť s tvrdením prokurátora uvádzaným v písomných dôvodoch sťažnosti, že odsúdený bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný a vo výkone trestu sa nachádza opakovane. Odsúdený bol totiž doposiaľ len dvakrát súdne trestaný, v prípade ostatných odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, pričom pred spáchaním trestnej činnosti, pre ktorú teraz vykonáva trest odňatia slobody, nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Pri komplexnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nebude po prepustení na slobodu odkázaný na páchanie trestnej činnosti. Odsúdený má zabezpečené ubytovanie, ako to vyplýva z dodatku k nájomnej zmluve, ktorý je súčasťou spisu, má maloletého syna, o ktorého sa bude starať (ktorému zomrela matka) a ktorý má k nemu vytvorený vzťah,

ako to vyplýva zo správy psychológa (Psychopulz, s.r.o.) a tiež má podporu rodiny, ktorá môže efektívne vplývať na dovŕšenie jeho nápravy. Z týchto dôvodov sa tiež krajský súd stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že riziko recidívy u odsúdeného síce nemožno úplne vylúčiť, ale je u neho eliminované jeho úprimným odhodlaním viesť po prepustení na slobodu už riadny život, a to aj s poukazom na starostlivosť o svojho syna, ktorému je už iba jediným rodičom.

Preto je aj podľa názoru krajského súdu možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody. Z pohľadu vyššie uvedených skutočností a dôvodov sťažnosti prokurátora krajský súd nevidí „rozumný dôvod,“ pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť. Aj podľa názoru krajského súdu teda u odsúdeného existuje dôvodný predpoklad, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život.

Krajský súd navyše len na okraj dodáva, že hoci v zásade nemôže hodnotiť výmeru uloženého trestu v základnom konaní z pohľadu prísnosti, odsúdený však vykonáva trest odňatia slobody pre krádež jedného balenia boxeriek v hodnote 9,99 Eur, z ktorého dôvodu aj doposiaľ vykonaný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov sa javí ako dostatočný, najmä s prihliadnutím aj ku všetkým už vyššie uvedeným okolnostiam týkajúcim sa osoby odsúdeného.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 1 roka, ako aj uloženie probačného dohľadu nad odsúdeným a určenie jeho trvania na 1 rok po podmienenom prepustení odsúdeného na slobodu za súčasného uloženia povinnosti (zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie) za primerané a zákonné najmä vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti a tiež ostávajúci zvyšok trestu odňatia slobody (do 22.4.2024). Takto súdom prvého stupňa „určené podmienky“ podmieneného prepustenia sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného aj na slobode a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania odsúdeného, a to pod hrozbou výkonu si zvyšku trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože odsúdený splnil všetky zákonné podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.